

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/121/2023
Identifikačné číslo spisu:	4122208340
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4122208340.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Ing. L. E., narodenej XX. G. XXXX, U., L. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Lenkou Takáčovou, LL.M., Nitra, Mariánska 1359/4, proti žalovanému Mgr. G. E., narodenému XX. W. XXXX, U., E. XXXX/XXA, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Polákom, Bratislava, mestská časť Ružinov, Miletičova 64, o zrušenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 36C/73/2022, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. marca 2023 sp. zn. 8Co/10/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 4. novembra 2022 č. k. 36C/73/2022-115 zamietol návrh žalovaného (pozn.: súdy neprávne označili strany, keď je zrejmé, že ide o návrh žalovaného, nie žalobkyne) na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Nitra 9. júla 2021 č. k. 10C/18/2021-74 (ktorým bola žalovanému uložená povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 25 metrov s výnimkou prípadov tam špecifikovaných; keď medzi stranami prebiehali viaceré konania) a žalobkyni (nesprávne označenej ako žalovaná) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) odvolanie žalovaného (nesprávne označeného za žalobcu) uznesením z 30. marca 2023 sp. zn. 8Co/10/2023 odmietol a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dokument obsahujúci odvolanie voči uzneseniu odvolateľ nepodpísal predpísaným spôsobom, toto bolo podané len v PDF formáte bez autorizácie podpisu odosielateľa. Pokiaľ samotné vyhotovenie odvolania nemožno považovať za podanie v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ide o podanie vo veci samej v

elektronickej podobe bez potrebnej (zákonom vyžadovanej) autorizácie, ktoré bolo nevyhnutné doručiť súdu do 10 dní v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované (KEP), čo sa však nestalo. Uvedené nedostatky nepodpísaného odvolania predstavujú s ohľadom na viazanosť rozsahom a odvolacími dôvodmi nemožnosť odvolacieho súdu v odvolacom konaní pokračovať, a teda dôsledok potreby jeho odmietnutia analogicky podľa § 386 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „CSP“) bez preskúmania jeho vecnej správnosti, keďže v zmysle § 125 ods. 2 CSP sa na takéto podanie neprihliada. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne zdôvodnil § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalobkyne v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 420 písm. f/ CSP. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie trpí vadou zmätočnosti. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odvolanie bolo podané riadne, v zmysle zákona a malo byť prejednané. Namietal prílišný formalizmus.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie zamietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo vydané napádané rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP.

7. Žalovaný prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP, keď odmietnutím odvolania došlo podľa jeho názoru k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Najvyšší súd už v uznesení z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016, uverejnenom aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP potom pristupuje (dovolací súd) len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak sa dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné (právne bezvýznamné), či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo

nedošlo.

11. V danom prípade je dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania smerujúceho proti zamietajúcemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia (nariadeného počas niekoľkých medzi stranami prebiehajúcich konaní). Rozhodnutie odvolacieho súdu v danom prípade nemá charakter rozhodnutia vo veci samej ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, čo má za následok, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

12. Konanie o zrušenie neodkladného opatrenia je konaním o partiálnej otázke súvisiacej s takým typom procesného postupu, ktorý per se nie je považovaný za konanie vo veci samej ani za konanie, ktorým sa vec končí (uznesenie najvyššieho súdu z 28. júla 2022 sp. zn. 5Obdo/37/2021, R 6/2023).

13. Napriek tomu sa žiada nad rámec uvedeného doplniť nasledovné. V danej veci, ak odvolací súd dospel k záveru, že na podanie sa neprihliada, nebolo potom možné o tomto podaní vôbec rozhodovať. Avšak odvolací súd odvolanie odmietol. Odmietnutie odvolania v danom prípade, za predpokladu existencie riadne podaného odvolania, by bolo ale na mieste.

14. Podľa ustanovenia § 357 písm. e/ CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovenia § 334 a § 335 ods. 1 CSP, t.j. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia zamietne. Z ustanovenia § 357 CSP vyplýva, že zákonodarcu zvolil niekoľko spôsobov vymedzenia prípustnosti odvolania, pričom precízne formuluje, či ide o uznesenie, vo vzťahu ku ktorému ide o akékoľvek procesné riešenie, alebo o uznesenie výlučne zamietajúce. Ak uvádza uznesenie o zrušení neodkladného opatrenia, a nie uznesenie o návrhu (tak, ako to zodpovedá písmenu d/), potom je dôvodné dovodiť, že zámerom bolo umožniť odvolací prieskum len vtedy, ak nastane v trvaní neodkladného opatrenia zmena, t.j. nie vtedy, keď jeho dôvody stále trvajú, pričom postačuje, že sa s návrhom vysporiada (vzhľadom na osobitosť tohto inštitútu a jeho rýchlosť) len súd prvej inštancie (opäť porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 28. júla 2022 sp. zn. 5Obdo/37/2021, R 6/2023).

15. Z uvedeného je zrejmé, že aj v prípade, že by odvolací súd pristúpil ku skúmaniu prípustnosti odvolania, bol by dospel k rovnakému záveru, a to o potrebe odvolanie odmietnuť (ako neprípustné), a teda nemohlo by týmto dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP (ako neprípustné) odmietol.

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP per analogiam tak, že žalobkyni ako procesnej súperke žalovaného, ktorý zavinil výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu, priznal voči žalovanému nárok na ich plnú náhradu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.